

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállítás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wttlich József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébetter, 9. sz.) Bécsben: Haenstein és Vogler (Neu-Marki 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás

„Székely Hirlap”

V. évfolyamára.

Előfizetésidíj: Egész évre 6 frt. Félévre 3 forint. Evnegyedrre 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj legcélszerűbben postai utalványnyal a „Székely Hirlap” kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre küldendő.

Maros-Vásárhely, márcz. 4.

Midőn az örökösödési fokozatban első helyre a törvényes örökösöt helyezzük, akkor mi kétségen kívül a törvény iránti hódolatunknak adjuk világos jelét. És csak bámulni — de érteni nem — tudjuk azt az eljárást, melyszerint a polgári törvénykezési rendtartás 587-ik §-ban, a törvény degradációjával a magánuton létrejött avagy jövőendő szerződés és végrendelet elébe van téve a törvénynek, vagy — a mi egyértelmű — a törvényes örökösödésnek, melynek ugyan kétszeres tekintéllyel azért is kellene bnni, mert az a leszármazás alapján, a természeti törvényben gyökeredzik. S ezen törvény szerintünk arról teszen bizónyságot, hogy a szellemi és erkölcsi világban ép ugy nincs ugrás, mint a természetben. Tudjuk ugyanis, hogy az 50-es években országolt önkény, patentalis hatalmával főleg arra munkált, hogy a magyar elemet a magyar földből gyökerestől kiirtsa, s annak helyébe idegen növényeket ültessen, szaporitson. E célra pedig nagyon hasznos szolgálatot tett az az eljárás, hogy a szerződések és végrendeletek segítségével az idegen faj, a magyar elem ritkításával, kiszorításával, beplántáltatni intéztetett. Hogy aztán ez az intézkedés nem egészen felelt meg a nyiltparancsos számításnak, az nem a számítók érdeme. E tekintetben ugyan is újra azon örökigazság lett igazolva: „Der Mensch denkt, und Gott lenkt.”

Hanem az 50-es évekre rögtön következtek a 60-as évek, mely utóbbiak egyikében, 1868-ban lett meghozva a polgári törvénykezési rendtartás 587-ik §-a. És már ezen idő egymásutáni-jából következett a most felidézett törvényezikben megállított természetellenes sorozata az örökösöknek.

Még azt se tudjuk rossz néven venni, ha az 1848-an innen képzett jogászok az annyiszor felidézett trt. 587. §-ban megállított örökösödési sorozathoz ragaszkodnak. A felhők, mondja Larmartine, azon tájképét öltik magukra, a mely felett elvonulnak. Így történt az épen a közelebbi időkben képzett jogtanulókkal is. Akarva, nem akarva a korokban uralkodott jogi elveket kelle elsajátitniok.

Hanem azt aztán csak sajnálni tudjuk, hogy a lapunk 16-ik számában közlött Kolozsvári levél

érdemes szerzője a pol. trt. 587-ik §-ban megállított örökösödési intézkedést még is fenntartani kívánja. Pedig szinte kézzelfogható igazság, hogy a természet által indigitált származás tiszta és bizonyos, míg a legtöbbször vastag érdek által vezetett emberi intentió, nyilvánuljon az szerződésben vagy végrendeletben, ki van téve s ki leend téve megtámadásnak, s mint erőtlen emberi munka szül pert, s ezáltal költséget s igen gyakran pusztulást, míg a természet változhatlan és megtámadhatlan törvényei szerint jelölt örökös minden kételyen fejul áll. És ez egy oly igazság, melyen a világ minden patense se változtathat, annál kevésbé törölheti azt el, miután ez, t. i. a természet, olynemű aviticitas, melyen az emberi legerősebbnek látszó hatalom is megtörik, sőt abban elvégre is, a helyett, hogy azt megszüntethesse, maga a patens elenyészik és megsemmisül.

Igy tudta ezt a nagy génie Verböczi is; azért adott döntő felsőséget, elsőséget a természet által signált örökösnek, mert hiszen ezen elismerésben semmi egyéb, mint a természet iránti hódolat nyilvánult, mellőzéseivel, háttérbeszorításával az emberi gyengeségeknek.

Mi azt is értjük, hogy a maros-vásárhelyi Jogász-egylet akkor, midőn legközelebbi közgyűlése alkalmával a ptrt. 587-ik §-a „bizonyos részen változtatást javasolt” miért hagyta érintetlenül annak előttünk „kiállthatatlan részét.”

A tisztelt Jogász-egylet, nagyon helyes és kimért tapintattal, nem akart egyszerre nagyot fahí, s elégnék tartotta elébb a nagyobb és sürgősebb bajon segíteni; annyival inkább, mert látta világosan, hogy ha a terhelő végzés vagy ítélet elleni orvoslásra utat eszközöl, akkor egy szersmind alkalmat szerez az illetőknek, az előttünk kiállhatatlannak tetsző bajon segíthetni; de hogy ez aztán gyökeresen történhessék, elmondandjuk később, adott szavunkat beváltandók, hogy miként véljük mi az előttünk igazán nem kedves végrendeletet a jelenkor kívánalmaihoz idomithatni.

Dobolyi Sándor.

Jogi rovat.

Szószat a székelyföldről törvényeink szerkesztőihez a codificatio ügyében.

(Folytatás.)

A mi a humanismus kérdését illeti, ennek tiszta felfogásánál, az erkölcsi világ, sokkal több ellentétek és talányokba van burkolva, mint a természetnek szerves részei.

Sok lángelme irt, fáradott, szónokolt ez ügyben. Műveltséget, tudományt, türelmet, szeretetet, kölcsönös méltányosságot hirdetett. Társadalmat, nemzetet, szövetséget, kormányrendszert alkotott, szóval az emberiség évezredek alatt, kezdettől a mai napig sorsával küzdött, de ugy látszik, eddig mind hiába, mert sorsunk mégis csak hullámlásban maradt.

Itt, a humanismus kérdésénél látjuk a legjelesebb elméket, a legnemesebb szívet igen sokszor eltévedni, a mi különben nem is csoda, mert azon szellemi ut, mely

az emberiség érdekének tiszta felfogásához vezet, egy nagy labirinth, melyben haladunk ugyan, de igen sokszor akaratlanul visszatérünk oda a honnan kiindultunk.

És ki hinné uraim!? korunkban, a mai felyvilágosodás századában, még tévesztő is lett a humanismus elve, különösen azon időtől kezdve, mióta a communismus rémalakjai rejtekeikből, a katakombák éjéléből előtörve, épen az emberiség szent nevében, szemünk előtt és közöttünk harcolnak, a téveszmék véres zászlói alatt, és ugyanezen küzdelemnél, a naturalismus fanatisált hivei által segítettnek.

Két táborban látjuk most elkeseredetten küzdeni az emberiségnek egyes tagjait, kiket az önzésnek különböző neme egymásra fölingerelt.

Az önzőknek egyik és pedig veszedelmes serege, kizárólagos jólétért küzd, melyet mások fádalmának vagy nyomorúságának árán szokott megszerezni, fölbátorítja ezeket azon önzés, mely a romlott és kegyetlen szívnek mélyéből származik és olyan, mely az embereket egymástól elidegeníti, egymás ellen fölfegyverzi.

Az önzők másik táborában, a nagylelkű és jótékony emberek önzése harcol, olyan önzés, mely a mi saját boldogságunk mellett, a másokét is megalapítani igyekszik, nem óhajtja, nem irigyl az a mi másé.

Látjuk tehát, hogy a bűn és erény, ezek képezik azon két szellemet, melyek földünket küzdelem terévé alakítják, és így látjuk azt is, hogy azon irány szerint, melyet az egyes emberi szenvedély választott, fölemelkedik a teremő Isten fennségéhez, vagy pedig alant a sárban fetreng és megjegyzendő, hogy a vétkes, a bűnös emberek virasztanak, azért folytonosan ébren kellene lenni az erény hív őreinek is.

Innen már sejteni lehetne azt, hogy melyik amaz igazi ut, mely a humanismus igen szép eszméjéhez vezet, és így megállhatnánk itten, azonban a tárgy elég érdekes arra, hogy szemlélődésünket tovább folytassuk.

Az újabb kornak, több nagyszerű tévedései között, a ferde önnnyugtató és az elmének féktelen kicsapongása, legszentebb érdekünk a közös jólét nagy kárára, szétbontá többi között ama sophismát is, hogy az emberek sorsa fölött, egy homályos, egy ösmeretlen vakoró intézkedik, a mely szeszélye szerint egyenlő szigorral majd az erényt, majd a vétkest bünteti. Az erény és bűnnek egymással szemben semmi előnye sincs.

Ezen tévtan előtt tehát, nincs többé semmi, a mi igaz, a mi szent lehetne, és így a személyes érdem, a léleknek szellemi fönnsege, társadalmi életünk körében, mind csak pusztá ábrándok volnának. E szerint csaknem biztathatjuk egymást avval, hogy a ki embertársától vagyont, becsületet, életet elrabol, annak igaza van!

Elterjedt még korunkban, azon téveszme, hogy az emberi lélek nem több, mint egy pusztá sohajtás, mely a sirkapujánál elenyészik és teljesen megsemmisül.

Sajnos, hogy mindezek emberek között tagadhatatlanul kihirdetve vannak, fájdalom, hogy sok helytt még elöszóerettel fogadtatnak akkor, mi lőn senki sem képes felfogni azt, hogy mindezen téveszmék, mi hasznót nyujtanak az emberiségnek, — nem tudja senki föllelni azokban még a vigasztaló reménynek legkissebb szikráját sem, — de nem tudja pótolni általuk senki azon nemes tényezőt, mi nélkül az életben nincs bizalom, nincs felebaráti szeretet, mert tiszta való az, hogy a tévtanok csábító eszméi, a hitnek boldogságát és jutalmát soha se képesek kárpótolni.

Mentik magukat újabb korunk apostolai avval, hogy a hit és tudás életünkben együtt meg nem állhatnak, mert feledik, hogy az ember mérhetlen sokat tud ugyan, de mégis ezen tudásnak is batárai vannak, hol aztán a sejtelen, a hit segít ki minket. Egyébiránt, a ki hirdeti azt, hogy halál után semmivé leszünk, ez is csak hitet és nem biztos tudást ébreszt gondolatainkban, e mellett akkor, midőn a biztos ösmeret határain tul, a hitet választjuk szövétnekül, minden esetre olyat választunk, mely-

nek reménye is van, mert mindenesetre az olyan hit, mely reményt nyújthat, több boldogságban részesít, mint az, mely tőlünk minden vágyaink vigasztalását megtagadja.

Igaz, mi is beösmérjük azt, hogy földünkön létezik a szerencsétlenség, mely nélkül nem is édes a boldogság. Igaz, hogy sokszor szenved a legjobban, a legártatlanabb ember. De ha elfogulatlanul tovább szemlélődünk és nyugodt figyelemmel kutatjuk ezeknek valódi okát, lehetetlen, hogy itt valami más egyebet fedeznénk föl, mint olyan embertársunkat, vagy önmagunkat, a ki szabad akaratát rosszul használva, a humanizmus ellen vétkezik.

Az újabbkori téveszmék elemzésénél, önkényt felébredhetne bennünk, olyan méltó gyanu is, hogy a vak-sorsban helyezett téves hit, valamint a halál utáni megsemmisülés önámítása, épen az emberiség szempontjából tekintve nem lehet egyéb, mint olyan önmegnyugtató, melylyel az újabbkori bűnös, küzködő lelkiismeretét törekszik vigasztalni és a megdőbbent vétkeket kebelnek mardosó kínjait, bár rövid ideig enyhíteni akarja, sőt még az is kérdés lehet, hogy vajon nem képezi több ilyen újabb téveszme liberalizmus czime alatt ama jelszót, mely az embereket a rossz tettek bátor elkövetésére ingerli és így küzdelemre hívja fel az emberiséget önmaga ellen.

És most, midőn fennebbi eszméinket elé adtuk szükségesnek láttuk, tisztelt olvasóinkat fölvilágosítani arról, hogy elmékedéseink czélja nem egyéb, mint ovatosságot ébresztetni, azon szabadelvűeknek keresztelt tév-
anokkal szemben, melyek mint újabb korunk szüleményei a humanizmus igaz érdekére káros befolyást gyakorolnak, mi bele akarunk pillantani mindazoknak műhelyébe, kik a jelen kornak rideg kedvetlenségét kovácsolják.

Minthogy pedig, lehetnek olyanok, kik eszméink menetét a communisticus nézetekkel szemben, jesuitismussal vádolnák vagy dicsérnék, ezekkel szemben komolyan tiltakozunk és kimondjuk, hogy mi a jesuitizmusnak keresztelt fonákosságokat épen úgy nem szívelhetjük, mint a naturalizmus, nacionalizmus vagy kommunizmus vészese fordulatait. Köztünk és vádlóink között az a lényeges különbség létezik, hogy mi nem csak a tekete, hosszú ruhába öltözött, tévedező álszentnek alakoskodását nem helyesljük, hanem a palástokba, frakk vagy magyarkába öltözött jesuiták iránt is kellő ellenszenvvel bírnunk, miért nem is késünk, dacára az újabb kor törvényből-

cseinek kimondani azt, hogy büntetőtörvénykönyvünk alkotásánál az ugynevezett morális irányt épen a humanizmus érdekében különösen tekintetbe kell venni.

(Folyt. köv.)

Maros-Vásárhely városi képviselői gyűlése.

(Folytatás.)

Elnök: Borosnyai Pál, polgármester.

Jegyző: Kis József, városi főjegyző.

Tárgyak:

2. Polgármester felvilágosítást ad a h. Bránicker Simon által alapított tűzoltási jutalom jelenlegi állásáról, melyszerint az eredetileg 100 frt alaptőke 280 frtra növekedvén, a majorsági pénztárban kezeltek; s indítványozza annak takarékpénztárba leendő behelyeztetését.

Az előadás kielégítő tudásul vétetvén, a javaslat elfogadtatik, végrehajtása a tanácsra bízotván.

3. Szegények pénztárnoka Petelei István lemondása folytán, más pénztárnok választása.

Petelei István, — kezelési díjának 8 száztolira emeltetése mellett, — továbbra leendő meghagyása és a szegények számára hetenkint begyülemző pénznek a szegények laistroma kézbesítésével rendőrség által Petelei Istvánnak leendő átadása meghatározatik.

4. Szász Róbert képviselő bizottsági tag lemondása.

Elfogadtatik s az ürességbe jött képviselő bizottsági tag állomásának betöltése meghatározatik, s ennek végrehajtásával polgármester elnöksége alatt a Deák-Ferencz-szt.-Miklós negyedekben előbb is működött bizottmány bizatik meg.

5. Álgya Dánielnek, mint Sombori Lajos felhatalmazottjának a régi baromvásárutca és nagyközbeli végleg megvizsgált földmunkálat díjja kiutalványoztatása.

A betérjett vizsgálobizottmány munkálata alapján, a felajánlott 663 frt összeg és 173 frt több munkadíjának kifizetése, az árlejtési jegyzőkönyvre szükségelt bélyeglevonásával a kövezeti pénzalapból elrendeltetik.

6. Kőburkász Zalányi Józsefnek a régi-baramvásárutca kőburkolat árának végleges kifizetése.

A kiküldött vizsgálobizottmány véleménye alapján 759 frt 34 kr összegnek az árlejtési jegyzőkönyvre szükségelt bélyeglevonásával a kövezeti pénzalapból kifizetése meghatározatik. — A nagy-köznö eszközöndő új kőburkolat végrehajtására nézve kötött árlejtési szerződés el nem fogadtatván, az általa letett 100 frt bánatpénz visszaadása meghatározatik.

7. Tűzkárosultak számára fabeli segélyezés.

Özvegy Vadadi Lajosnének, özvegy Szűcs Dánielnek, özvegy Ferjancsikné részére, a város nagy-erdejéből épületre alkalmas cserszálfákali segélyeztetések elhatározatik.

8. Borsodi Demeter Lajosnak a bécsi világkiállításra intézett székelynép faházhoz szükségelt 3 szál cserfa, — becsár melletti kiadatása elrendeltetett.

Ismertetése

a maros-vásárhelyi városi árva-ügyek állapotának és azok mikénti kezelésének

(Folytatás.)

Az 5786 frt értékű összesített árva-pénztári vagyona az árva és gyámhatósági szabályrendelettel a felhajtás és takarékpénztári kezelés határozatván el, azon vagyon egy részt tartott tárgyalások útján tisztába hozatott, másrészt a fölmondás intézetbe vétetvén, — hol szükségesnek mutatkozott a tisztügyész közbenjöttével és keresettel is, — a felhajtás megkezdett, s ez irányban már az évfolytán kedvező siker volt tapasztalható.

A közös árva-pénztári követelésekből az 1871-ik évről ájtott 318 frt 50 kr készlet, az év folytán történt felmondások és eszközölt befizetésekkel 3923 frt 46 kra fölszaporodott. — A még künn levő követelések itt is részint felmondattak, részben pedig mig fel nem mondatván azok kitisztázása felett szükséges tárgyalások rendeltettek el.

Az árvaszék a közös árva-pénztár czimen takarékpénztárba elhelyezett összegekből az év végén 3878 frt 46 kr tőke, egy a mig különböző időközöktől felszámítandó kamatok felett rendelkezvén, azon kedvező helyzetbe jutott, hogy a gyámság vagy gondnokság alól felmentendő egyéneknek a közös árva-pénztárba helyezett betéteit, örökrészeit kiadhatja.

Ha visszatekintünk, csak a közelmúlt időkre, s visszaemlékezünk azon sajnosan tapasztalt valóságra: melyszerint még a hatvanas évek végén is az adóhiatal egyes gyámolt és gondnokoltaknak a telmentéssel ezek által követelhető örökrészt készlet hiányában néha csak 30—40 kr értékig is kifizetni nem birta, kétségen kívül örvendünk kell azon, hogy az eddig elég czéltalannak bebizonyult összesített (cumulatio) kezelése az árvák vagyonának végre valahára megszüntetették.

Nemkülönben örömkünkre szolgál és méltó elismerésre kötelez azon szorgalommal párosult munkásság, melyet a Maros-Vásárhely városi árvaszék az árva-pénztári rendetlen vagyon kitisztázása körül tanúsított, s mely munkásság az eddig a tekintetben létezett zilált viszonyokkal szemben, olyannyira kedvező eredményt volt képes felmutatni.

A tisztán birói letétek átadásakor különválasztott, s tovább is a községi pénztár kezelése alatt hagyott árvai vagyon illetőleg az 1872-ik év folytán történt intézkedések (következtek) eredményeül szolgálhat az alábbiakban kimutatott változás.

IV. Fejezet.

Valtère kisasszony a kastély első emeletében, az egyik toronyban választott magának festésműhelyt, vagyis inkább egy nyughelyet, hova atyján kívül senki be nem lépett.

Nem azért, mintha Aranka attól tartott volna, nehogy valaki megszenstelenítse ábrándjait egy fiatal leánynak, a ki azoknak nyomait hagyta élte szentélyében. Tisztasága fejülemelte őt ezen a szemérmén. De ő nem akart senkit se megbontárankoztatni, nem akarta a vidéki tudatlanságot felzaklatni; és ő elzárta költészetét, könyveit, festéseit, rajzait azok szemeik elől, a kik őtet becsülve, zavarba jöhettek volna oly tárgyakra nézve, melyek magyarázását aláértte. Ő nem vetette meg az ily nemű kíváncsiságokat, hanem kikerülte azokat.

Erső lélek rá se gondolt arra, hogy erős szellemnek tekintessék, és ő csak kicsinyeltetvni érezte volna magát, ha kényserítve lett volna bámulatni egy oly magaviseleti módért, melyért ő avagy csak mentegetőzni is unta volna.

A vendégszeretetet avval a kegygyel gyakorolva, mely bárminő követelés iránt kimélettel volt, szeretetve a nők által, a kik csudálkoztak, hogy velők szembe vetélytársul soha fel nem tűnik; a férfiak által tiszteltetve, a világi életet, mely a kastély magányával összefért, a teremben, a parkban, a virágok, régi bútorok közt tényben, melyet fenntartani s megújítani tudott. De ha a látogatások megszűntek, az ebédli elnémult; a zongora be lett zárva, akkor Valtère k. a. egy perc alatt a toronyszobában termett, és ott nem levén erőszakoltatva a kényserűségnek, vagy épen magának a barátságának még több áldozatot hozni, magamagának, a tudományoknak, a kedves emlékeknek, gyűjteményezéseknek élt, s mindezeket megédesítették a gazdszonyság, kertészség s jószágigazgatása körül tett munkálatai, melyektől Aranka soha se vonta el magát. Boivin Edgár polgár volt hát az első szentségtelen, a ki Valtère k. a. bevezetett festésműhelyébe; de ez a különös kedvezmény, melynek árát a festő nem volt képes mérlegelni, Aranka előtt egyszerűnek — mindenesetre hozzá illőnek tetszett.

(Folyt. köv.)

TÁRCSA.

Aranka áldozata.

Az „Indépendance Belge“ után.

Dobolyi Sándor.

(Folytatás.)

Elvégre aztán kicsinyelt fényesebb ékítéseket is, mint a melyeket a háznál látott, s magasabb attributumokat, tulajdonságokat, mint a minők felett maga rendelkezett.

A sok semmiskedés után kifáradt, eltompult. S hajéhyomorral Scott Valtért idézte most már a jól terített asztalánál felidézte Dumas Sándor patriarchalis szellemét, s a legszorosabb viszonyban érezte magát a három testőrrel a nélkül, hogy az Artagnan szerepét vette volna inkább magára mint aramisét; hanem ő evett, ivott és mesélt, mint azok.

Egyébiránt az ifukor az egyenlősítés genije! Edgár a csemegék hordozásánál ép akkora szabadságot vett magának, mint a mekkorával élt avászonnyöltönyben; beszélt megszakitás nélkül; ragadta maga magát, mint egy lezablázott fiatal ló keresztül-kasul nyargalt leélt művészi történelmein; az ingyeniskolában rajzművei által nyert jutalmak elősorolását, torlaszok melletti küzdelmei s az általa kikiáltott nagy emberek emlékébe vegyítve.

Az akadémia tagjaival gunyolódott. Hugó Victor, Koch Pál és Mélinque közt nem látott semmi különbséget; azok neveivel csak amugy játszott, mint a bűvész a réz labdákkal, borzasztó rendtelenséggel beszélve, Valtère urat gyönyörködtetve, Arankát érdekelve, a ki állával összekapcsolt két kezére támaszkodva, szemeivel, füleivel egyformán hallgatott, s feszült figyelemmel tanulmányozta ezen szép fiatal ember jelentékeny arczjátékát, mint legszebb mintát azok közt, melyeket valaha látott.

Valtère ur nem volt hozzaszokva, hogy hosszasan figyelmezzon; ezen tehetsége hamar eltompult; feje egy jóvábágyási meghajtásban mozdulatlan maradt, a pihenés órája ütött. Edgár háborítatlan beszélve; de egyszerre csak zavarba jött, a sok beszédétől ugyszólva megrészegedett.

Ő vette észre a veszedelmet, homlokát megtörölve a kristályüveghez kapott, abból egy nagy poharat megtöltött vízzel, melyet az utolsó cseppig kiivott, s felette meg volt lepette midőn magát csak Arankával találta, a ki szép nagy szemével nézte őt, s a melyek kidagadtak a feszített figyelemről, melynek mély tartalmára nézve Edgár bizonyosan csalódott.

— Bocsásson meg kisasszony, dadogá Edgár, székét hátrataszítva; én önt untatom.

— Nem, felett egykedvűleg Aranka, magatartásán legkissebbet se változtatva.

Boivin, a ki ez a felelet inkább levert, mint felbátorított, fejét lesütve, a tárgyára mellé hullott kenyérmorzsákat kezdte egyik kezével keményre gyurni.

A csendet Valtère ur törte meg.

— Ön már elvégezte, mondá Valtère ur nagyon ásitva. Ön nagyon érdekelt engem. Aranka mutasd meg rajzaidat a mi fiatal Giottonknak; neki van ahoz való ízlése.

— Jószi vel, mondá Aranka; Boivin ur megmondandja véleményét azokra nézve.

— Oh! kisasszony ne gunyolodjon ön egy szegény mázolóval. Nekem kellene leczkét venni öntől, ha én méltó lennék egy ilyen... tanítóra.

Boivin habozott az utolsó szó kimondásánál, mert a maitre anyanemét (maitresse) kiejteni félt, mint egy szentségtöréstől.

Aranka megértette az ő tiszteletből visszarettenését. Hirtelen elpirult, s ugyanazon időben egy sajátos fény, vonult el az arczán. Felkelt, s nyakának egyszerű meghajtásával intve Boivinnak, hogy őtet kövesse, átment a nagytermen, s festésműhelyébe vezette őt.

Valtère ur feleslegesnek találta az illedelmet odáig üzni. A nagyteremben maradt. A hermetice bezárt ablakok a szobában okozott friss lég által nagyon alkalmassá tették azt az alvásra. A báró, a kinek az általános kábultságból része kijutott, s a ki a napsugár hevitette italból jól bevett, nem találta soha oly kényelmesnek kar-
székét a nyugalomra.

I. Az árvászeki hatáskört szabályozó bel- és igazságügyminiszteri rendeletek utasításán a h. m. k. törvényszékhez, a még ottan függő ügyekkel kezelés végett átküldetett:

a) készpénz 24 frt 38 kr, b) takar. pénz. b. t. könyv 547 frt 44 kr, c) földtehermentesítési költs. 500 frt d) adóslevelek, kötelezvények 11,100 frt, összesen: 12,172 frt 32 kr érték.

II. készpénz a) kiutaltatott 101 frt 21 kr, b) takarékpénztárba helyeztetett 402 frt 99 kr, c) kezelés alatt maradt 169 frt 43 kr, összesen: 673 frt 63 kr.

III. Takarékpénztári könyvekben az év végével kezelés alatt maradt, a) elküldöitve egyesek részére 2144. frt 30 kr, b.) az összesített árv. pénzössz. 3878 frt. együtt: 6022 frt 76 kr.

Ezek szerint az év elején 24982 frt 93 krban értékesített vagyon helyett az év végén kezelés alatt volt, a) készpénz (698 frt 1 kr) 196 frt 43 kr, b) tak. p. b. k. (2890 frt 58 kr) 6022 frt 76 kr, c) államkötvény és hitelsorsjegy k. b. (1150 frt) 650 frt, d) adóslevelek, kötelezvényekben (20244 frt 34 kr) 12810 frt 61 kr, összesen: 19652 frt 80 kr. A különbség kitesz 5330 frt 13 kr értéket, összesen: 24982 frt 93 kr.

Általán az 5786 frt közös és 33476 frt 53 kr értékű elküldöitett, ugy a fentebb részletezett 24982 frt 93 kr érték ugyancsak elküldöitett árvapénztári vagyonnak feles számú tárgyalások megtartásával, kerek számba nem több, mint 9 havi rövid időn át csak részbeni tisztázása által és az oly annyira szétágozó halmozott foglalkozás után felmutatott eredmény feljogosít bennünket az általunk jól ismert árvászeki eljárás célszerűségét kiemelni, s kifejezést adni azon nézetünknek, hogy mindazon eredmény a kezdet nehézségeit tekintve kizárólag az árvászeki ünlökei, ugy az elnök kitartó ügybuzgalma és lelkes munkásságának köszönhető.

Az összesített árvapénztár tartozásait illetőleg, ha jól meggondoljuk, hogy az egyesek vagyonának egyenlőnkénti elküldöitésével s a tartozásoknak már csak a megállapított takarékpénztári kezelés ötletéből eszközöndő teljes kitisztázása által mily nehéz feladat vár még megoldásra, s minő fontos kötelesség nehézkedik az eddigi gyámhatóságok helyébe lépett árvászekre, midőn az egyenlőnkénti szabatos elküldöitésnek a követelők érdekében mielőbbi keresztülvitelét óhajtjuk, egyidejűleg nem melőzhetjük azon nézetünket előadni, — miszerint az árvászeki erőlyes munkássága továbbra is igénybe vételén, egyebektől eltekintve már csak e szempontból is a városi árvászek, mint elküldöitett hatóság megszüntetése vagy személyzetének megapasztása iránt nyilvánult, s egyeseknek véleményét az 1870-ik évi 42-ik törvény-cik rendelkezéseivel szemben helyesnek el nem ismer-czik rendelkezéseiről az érdekelte személyek képviselet által már meghatározott segély egy irnok kirendelését nélkülözhetlenné tartjuk.

Az árvaügy minden ágazatát érdeklőleg nevezetes momentumot képez az árva és gyámi, ugy a gondnoksági ügyekben, az árvászeki hatáskör megállapítása iránt 1872-ik évi január 30-ról 3091. sz. a. kiadott bel- és igazságügyminiszteri rendelet, melynek érdemleges részét a következőkben ismertetjük meg.

Annak III-ik cikke szerint: „mindaddig, míg a hagyatéki tárgyalás vagy az örökösödési per nincs befejezve, az árvászek csak annyiban intézkedik, mennyiben az illető bíróság részéről az érdekelte személyek képviseletése, vagy a létrejött egyezségnek gyámhatósági jóváhagyása végett megkerestetik.

(Folyt. köv.)

Fiokkiállítás

Maros-Vásárhelyt, márczius 23-tól 30-ig.)*

A bécsi világkiállítás magyar királyi bizottsága f. év és hó 19-én kelt válasziratában beleegyezven fiokbizottságunk abbéli kívánságába, hogy Maros-Vásárhely sz. kir. városa is a kiállítandó tárgyak gyűhelye lehessen; fiokbizottságunk is csatlakozva hazánk más vidékeihez, melyek fölismerve a nagy világkiállításra előkészületül szolgáló előleges kiállítások nagy horderejét és becsét, mielőtt kiállítandó tárgyaikat felküldenék, azoknak saját keblükben előleges kiállítását rendezték, fiokbizottságunk az 1873 dik évi bécsi világkiállításra begyűlendő városi és vidéki tárgyaknak ezen sz. kir. városban az Apolló terembea f. év márczius hó 23-tól ugyanazon hó 30-ig tartandó előleges kiállítását meghatározta.

Kiállítás tárgya leendő nemcsak a Bécsbe küldendő, hanem számos olyan tárgyak is, melyek a világkiállításra nem szánvák ugyan, de érdekességüknek fogva megtekintésre méltók:

A világkiállításra szánt tárgyak ép azon alakban leendének felállítva, melyben a világtárlaton jelennek meg, és így mindazok, kik a világkiállítást nem szemlélhetik meg, némi fogalmat szerezhetnek a csoportosítás és felállítás felől.

A kiállítást a bécsi magyar kir. biztosság helyi fiokbizottsága rendezi saját kebeléből választott rendező bizottmány által.

Tárgyai:

1. mindennemű gyár- és kézműipar terményei, még pedig:

a) gyári termények, vas, üveg, agyag, papir, enyv stb.,
b) kender, len, fonal, szövet és vászonfélék,

*) Tisztelettel kéretnek a t. hazai lapok e ezikk felvételére.
A rend. bizottmány.

c) bőrneműek, lábbelik, szabó-és szűcs munkák,
d) sziggyártó- és kötél munkák,
e) fa- és cserépedény készítmények,
f) asztalos, esztorgályos, lakatos, kovács, kerékgyártó, kádár és bádogos munkák stb.,
g) mindennemű gazdasági eszközök, gépek.
2) Mezőgazdasági és kerti termények.
3) Gyapju, sajt, méz és viasz neműek.
4) Borok, minden fajtából négy-négy palaczkával és két üveg savanyuvizzel.

A mezőgazdasági és kerti termények közül, melyek ürmérték szerint állítatnak ki, legalább 21 kupa; melyek pedig súly szerint méretnek, 10 font hüvelyesek és magvak 3—3 kupánként állítandók ki.

Gyapjuból mosott vagy nem mosott állapotban legalább egy-egy köteg kívántatik.

A tárgyak természetük szerint jól csomagolva, illetőleg tartályokba helyezve Maros-Vásárhelyre fiokbizottsági elnök Ferenczi Istvánhoz küldendők, ki is nagyszentkirály utcában 29. h. sz. alatti lakhelyiségében bejelentéseket az ügy érdekében szívesen fogad és utasításokkal szolgál.

A bejelentés f. évi márczius hó 15-ig, a beküldés ideje pedig f. évi márczius hó 15-től 20 ig tart.

Fölkéretnek tehát mindazon városi és vidéki kiállítók, különösen gazdasszonyok és természetők, kik terményeiket vagy a bécsi világ kiállításra, vagy pedig csak is ezen előleges kiállításra szánták, bejelentésüket mielőbb megtenni s tárgyaikat a határidő előtt beküldeni.

Megjegyeztetik: mikép a gazdasszonyi és gazdasági termények a bécsi gyűjteményes kiállítás helyiségbe utólag is fölvehetők lévén, hason tárgyaknak a legjobb minőségben és legnagyobb mennyiségben kiállítására a leg szebb alkalom nyílik.

A világkiállításra szánt s arra alkalmas tárgyak a rendező bizottmány gondozása alatt maradnak, mely egy szersz mind azoknak a bécsi világkiállítás magyar kir. biztosságához leendő elküldését eszközöndi.

Az előleges kiállítás megsemlélhetésére való be-léptidj személyenként 10 kr o. é. állított meg, s a begyűlendett összeg a kiállítás költségei fedezésére fog fordíthatni.

A maros-vásárhelyi fiokbizottság.

Fővárosi levél.

Buda-Pest, 1873. február 25.

Utolsó levelem óta az országgyűlés átment a közlekedési és az ipar s közgazdasági miniszterek költségvetési tétélein, s amott Tisza Lajos adta jelét készségének s jártasságának, melyet a már hosszabb gyakorlatban szerzett; itt pedig az új és legfiatalabb miniszter mondott egy kitűnő programbeszédet, melyben, míg egyfelől élénken hangsúlyozta hazánk elmaradottságát a közgazdaság terén, addig másfelől hátározattan rámutatott a tervszerű teendőkre, melyek előttünk állanak. Elis-merte ő is, hogy hazánk mindenekfölött földmivelő állam, de egyszersz mind kijelenté, hogy arra kell töreked-nünk, miszerint ne csak az, hanem ipar és kereskedelmi állam is legyünk, hogy szükségleteink kielégítését itthon találhassuk meg s ne kelljen mindenért e külföldre mennünk és adnunk pénzünket. Költségvetésében egy, Erdélyt különösen érdeklő új tétel a Fogarason állítandó — régen érzett szükségét pótló ménes gazdaságra megszavazott 60 ezer forint.

Tegnap már a vallás- és közoktatásügyminiszter tétélei is elkezdtek s a miniszter Trefort A. ujabban jelét adta derék beszédében nemcsak egyszerűségének, hanem kitűnő gyakorlati eszméinek, teljes buzgalma és jóakarátának is.

Ujabb politikai jelenség a Tóth Vilmos belügy-miniszter betegség folytán történt lemondása; az új miniszter legtöbb valószínűséggel gr. Szapári Gyula leendő.

* * *

És most miután még benne vagyunk a farsángban, megemlékezem az utolsó bálók nehányáról.

15-kén volt a népszínházi álarozos bál, melynek tiszta jövedelme a leendő pesti népszínházra m. e. 3500 forintot jövedelmezett, mely azonban inkább tulajdonítandó egyesek buzgóságának, mint a nagy tömeg áldozatkész-ségének, mely a várokozásnak alig felelt meg.

17-kén volt a pesti bálók legelegánsabbika: a nő-képző egyesület bálja, melyen a bálanya gr. Teleki Sándorné, sz. gr. Teleki Józsefné volt, ki világos kék ruhát viselt ezüst virágokkal A bál roppant népes volt; a mulatság reggeli 6 óráig tartott; a jótékony egyesület pár ezer forintot nyert — szóval minden jól sikerült!

És most Isten veled farsáng! vidd magaddal farsáldalmainkat s keserű labdacsaídat, s hadd nálunk az édes emlékeket s egy jövődönök hajnalszín reményét, hogy ezzel vigasztalhassuk magunkat a bőjtnek unalmas napjain.
M a r o s i.

Helyi dolgok.

— Az erdélyi kereskedelmi és hitelbank 1873 január és február hóban 8200 pénztári utalványt boesáított ki, melyből február hó folytán beváltatott 200 frt. 1873. márczius 1-én forgalomban maradt — 8000 frt. Maros Vásárhely 1873. márczius 1-én, Szász Róbert titkár.

— Gegő Károly, Marosszék érdemes tiszt ügy-sze, városunkban ügyvédi irodát nyitott. Jellem, képesség és munkásság jelzik és ajánlják a köztisztletben álló ügyészt a t. cz. közönségnek. A politikai téren is, mint Marosszék legünnepelebb egyike, ismeretes Gegő Károly. És mi szerencsénknek tartjuk, hogy őt a tisztelt közönség nagyrabecsült figyelmébe ajánlhatjuk.

— Török, Gálfi és Horváth emlékévi napjau, miként értesültünk, szándékszik városi közönségünk a napokban is megtartani. Könyörgésre Albert János ev. ref. lelkes — a ki a várbeli nagytemplomban mondott remek beszédével a legközelebbi vasárnapon emlékeztetessé tette magát; szónoklatra Bereczki Sándor vannak felkérve.

Törvénykezés.

A marosvásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilv. ülésében az 1873. év márcz. hó 13-án és következő napjain következő ügydarabok fognak előadatni.

I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. bíró által.

Engelitner K. Theiss J. e. 503 frt 42 kr. i., Frank Mária Frank Márton e. tulajdonjogi, Schneider M. Roth Mária e. bánatpénz i., Kramer K. Orel K. e. kiszakítás i., Pina-lof K. Moesz K. s t. e. kiszakítás i., Simon J. Csiky J. e. kártérítés i., Spidman Hers G. Kuhn K. e. kártérítés i., Stüks J. Déli J. e. foglalo i., Wenrich Gy. Manui Dusche s t. e. kártérítés i., Aokana Gy. s t. Resnoveanu J. e. 5 arany és 15 frt i. Gmeiner Gy. Buretia Gy. e. foglalo s j. i., Albu Mária Puscasiella J. ellen birtok-háborítás i.

Ferencz Károly k. t. r. bíró által.

Stingu Caudit Vosa Vaszin e. egy rét fele i., Julea Moine Julea Juon e. több követelés i., Biller Szófia Biller János e. tartás iránt, Baj Mih. Vitán Puj Ignátz és Buda Imre e. igényper vagy kaszálóbér i., Tódor István Bíró Mihály e. zálogváltás i., Nagy Károly azon községe e. kártérítés i., Todoran Juon a Mitri s t. Kürtös Péter e. som. viszh. i., Oltyán György és t. Munkács Gávilla e. 110 frt 70 kr. i., Schuller Károly Ran János e. 150 frt i., Zsiga Tamás Boerin Samuel e. 20 frt i.

Csergadi János k. t. r. bíró által.

Leabu és Lazou nemcs családoknak kir. kincstár e. koresmárlási jog i., Schul Dániel s t. Hetás József és neje e. végrh. i., Molnár Józsefnének Molnár József hagyatéka és Vitáz Gergely e. igénypere, Dávid Izsáknak Trucz Deomidu e. 200 frt i., Siarlea Absolonnak Czitron Dávid e. 50 frt i., Todoranu Petrunak Nebruk Mih. e. som. viszh. i., George Popu Gridianunak alsó Komaia gör. keleti egyház e. som. viszh. i., Anka Juon lui Tódornak Anka Juon a Flori e. 90 frt i., Botár Györgynek id. Demény Andor e. som. viszh. i., Kapra Vaszilika s t. gr. Rhédey Lajos e. som. viszh. i.

Elekes Pál k. t. r. bíró által.

Salatia András Sütő Tamás s t. e. kártérítés iránt, Pünkösti Albert Midresz K. e. 140 frt i., Kelemen János Bokor György e. zárlati ügye, kir. kincstárnak Borbáth Lodovika e. zálogjog átkeblezése i., öz. Dobay Ferenczné Berivoi Aladár hagy. e. zálogjog bekeblezése i., Stoika Sandrunak Stoika Mihály e. som. viszh. i., Trifán Juon s t. Arányi Béla e. som. viszh. i.

Endes Gábor k. t. r. bíró által.

Kir. kincstárnak Lehmann Róbert ügyvéd e. 522 frt 34 kr. bélyegilleték nem fizetéséért csódnnyítás i., Roszter Samuelnőnek néhai báró Josinezi Miklós hagyatéka ellen 1260 frt i., Selegianu Salomia s t. Hajdu Vaszi e. atya-ság elős. i., Losonczy Károly s nejeének Nagy Dávid s t. e. egy szántóföld i., Pákei Kakas Teréziának néhai Szörcei Ignác hagy. e. 960 frt i., Keczei Juliannának Mohai Adámné s t. e. 1200 frt iránt, Szörcei Andrásnének Kurta Zsigmondné s t. e. igénypere, Tompa Károly ügyvédnek Smidt V. és fia ellen 176 frt ügyvédi munkadíj i., Czecz János s t. Izay Antal e. 132 frt 25 kr. i. Székely Károlynak báró Szentkereszt Zsigmond ellen 1150 frt kamathátralék iránt.

Déési Farkas k. t. r. bíró által.

Tollas Károly Barabás Sándor ellen haszonbérletből elm. i., Kirmayer Károlynak gróf Toroczky Miklós e. 1251 frt i., Schäffer Károlynak Maurer Béla e. 450 frt i., Kozma Gábornak Kőnczei Gyula s neje Pünkösti Julia s t. e. 64 frt 31 kr. i. váltópere, Rotter Ferencz Hinner és Reis kereskedőczég e. 386 frt, Pap Istvánnak Pap Dánielné e. 113 frt 23 kr. i., Székely Albertina Dorn Ferencznének Barcsay Zsigmond hagyatéka Barcsai László és Akos e. 210 frt iránt, Lészai Ferencz s t. az Ujfalvi Sámuel hagy. s t. e. 353 frt 47 kr. i., gr. Lázár Mór csódtömegének Nagy Zsigmond s t. e. birtokháb. i.

(Vége köv.)

Bécsi tőzsdei árkelet

(márcz. 3.)

5% metallique	70.85
5% nemz. államkölcsön	73.95
1860. államkölcsön	105.—
Bankrészvény	990.—
Hitelrészvény	339.50
London	109.50
Ezüst	108.35
Arany	—
Napoleon arany	8.67
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	81.50
" " " temesi	79.25
" " " erdélyi	78.50
" " " horvát-slavon	—

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

HIRDETMÉNYEK.

(19) (1—3)

Magyar keleti vasut.

A magyar keleti vasut

maros-vásárhely-tővis-segesvári, kis-kapus-nagy-szebeni és tövis-gyula-fehérvári vonalain f. év márczius 10-től kezdve

a 13, 14, 17, 18, 19 és 20. sz. vegyesvonatok közlekedése további intézkedésig beszünttetik s a fent említett naptól kezdve csak a 3., 4., 7., 8., 9. és 10. sz. gyorsított vegyesvonatok fognak, részben megváltoztatott menetrend szerint naponként közlekedni, bővebb felvilágosítást a hirdetések nyújtanak melyek a menetrendet tartalmazzák.

A nagyváradi — kolozsvári vonal menetrendje változatlanul megmarad.

A főigazgatóság.

(33)

15—*

Jó író-papírosak

kaphatók

jutányos áráért

a

Wittich József

ujjonnan berendezett könyv- és papírkereskedésében

Maros-Vásárhelyt.

Legfinomabb vastag levélpapír 100 db 8^o 1 ft 80 kr.
Finom közep vastagságú 100 „ 8^o 1 „ 50 kr.
Közönségesebb fehér és kékes 100 „ — „ 90 „

Különbféle színű, víz-

nyomásos 25 „ — „ 25 „

Többféle nagyságú és minőségű levélorítékok:

100 db 40, 50, 60, 80 kr. — 1 ft — kr. 1 ft 50 kr.
1 kötés finom írópapír 4 „ 50 „ 4 „ — „
1 „ jó, szép fehér papír 3 „ 80 „ 3 „ 60 „
1 „ közönségesebb papír 3 „ 50 „ 3 „ 40 „

Görgényi papíros mindenféle nagyságban gyári árban.

Mindenféle nagyságú és finomságú

RAJZPAPIROK

ive 5 krajczártól egész 40 krig.

Másoló-papírok, mérnökszegek,

Faber- és Hartmuth-féle fekete- és színes író-
nok, különféle író- és rajz-aczéltollak nagyvá-
lasztékban, s minden egyéb író- és rajzeszközök.

jutányos áráért.

Uj naptárak 1873-ra.

Ugyancsak Wittich József könyvkereske-
désében Maros-Vásárhelyt kapható:

(17)

3—3

Árverezési hirdetés.

Gondnokság alá helyezett elmebeteg Klövesdi Boér Albertnek Sz.-Régentől egy órajárányira fekvő Felfaluban levő összes belső és külső birtokai folyó 1873. márczius 7-én d. e. 9 órakor Felfaluban nyilvános árverezés útján haszonbérbe fognak adatni. Az árverezési feltételek kinevezett gondnok h. ügyvéd Z. Bodolla Jánosnál M.-Vásárhelyen és az árverezés alkalmával a hely színén megtekinthetők.

3—3

(15)

Valódi erfurti csiraképeségű
vetemény-, virág-, dohány-, és
takarmány-répa-magvaim

e jelen tavaszi időnyre már megérkeztek.

Kivánatra árjegyzékkel is szolgálhatok, még
pedig az összes hazai magkereskedőknél olcsóbb
árban.

Tutsek István, M.-Vásárhelyt,
rőfös kereskedő,
nagy Görögház 1080 sz. alatt.

(16)

3—5

Magyar-keleti-vasút.

Van szerencsénk a t. cz. közönség tudomására hozni, hogy Brassóban és Nagy-Szebenben áruszállítási irodát nyitottunk, s azoknak vezetésével Felter és Aronsohn urakat bíztuk meg.

Pesten, 1873. január hóban.

A főigazgatóság.

(10)

7—52

Galéne-befecskendezés.

Gyógyít fájdalom nélkül 3 nap alatt minden
hugyeső-kifolyást, úgy most keletkezőt, vala-
mint kifejelettet és egészen idültet.

Központi főraktár az osztrák-magyar
birodalom számára:

Maager Vilmos, Bécs,

Bäckerstrasse 12. szám.

Üveg ára használati utasítással: 3 frt 70 kr.

Pesten, TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél.

(20)

1—1

A magyar keleti vasut

maros-vásárhely-tővis-segesvári, kis-kapus-n.-szebeni és tövis-gyula-fehérvári vonalain
f. évi márczius 10-től kezdve

a 13., 14., 17., 18., 19. és 20. sz. vegyes vonatok közlekedése további intézkedésig beszünttetik s a fent
említett naptól kezdve

csak a 3., 4., 7., 8., 9., és 10. sz. a. gyorsított vegyesvonatok fognak az alábbi, részben megvál-
toztatott menetrend szerint naponként közlekedni.

A nagy-váradi — kolozsvári vonal menetrendje változatlanul megmarad.

Megváltozott menetrend.

A) Maros-Vásárhely — tövis-segesvári vonal.

Maros-Vásárhely felől Tővis—Segesvár felé.				Segesvár felől Tővis—Maros-Vásárhely felé.			
Állomások	Mértföld	A 3. sz. gyors. vegy.-vonat		Állomások	Mértföld	A 4. sz. gyors. vegy.-vonat	
		érkezik	elindul			érkezik	elindul
		óra p.	óra p.			óra p.	óra p.
Maros-Vásárhely		este	*9 *35	Segesvár		este	*9 *22
Nyárád	1. 08	*9 *51	*9 *56	Dános	1. 34	*9 *49	*9 *51
Csapó-Radnóth	2. 15	*10 *29	*10 *36	Erzsébetváros	1. 44	*10 *13	*10 *21
Maros-Bogát (Megáll.)	1. 71	*11 *10	*11 *12	Medgyes	2. 37	*10 *54	*11 *12
Maros-Ludas	0. 37	*11 *19	*11 *29	Kis-Kapus	1. 37	*11 *35	*12 —
Kecze (Megáll.)	1. 32	*11 *49	*11 *51	Mikeszása	1. 35	*12 *24	*12 *29
Kocsárd	1. 20	*12 —	*12 *14	Hosszu-Aszó (megáll.)	1. 10	*12 *44	*12 *46
Felvincz	0. 84	*12 *27	*12 *37	Balázsfalva	1. 20	*1 —	*1 *13
Nagy Enyed	1. 83	*1 —	*1 *21	Karácsonfalva	1. 02	*1 *30	*1 *32
Tővis	1. 72	*1 *46	*2 *16	Oláh-Csesztve (megáll.)	0. 99	*1 *46	*1 *48
Oláh-Csesztve (megáll.)	1. 13	*2 *32	*2 *34	Tővis	1. 13	*2 —	*2 *39
Karácsonfalva	0. 99	*2 *48	*2 *50	Nagy-Enyed	1. 72	*3 —	*3 *24
Balázsfalva	1. 02	*3 —	*3 *17	Felvincz	1. 83	*3 *54	*4 *9
Hosszu-Aszó (megáll.)	1. 20	*3 *34	*3 *36	Kocsárd	0. 84	*4 *22	*4 *27
Mikeszása	1. 10	*3 *51	*3 *56	Kecze (megáll.)	1. 20	*4 *45	*4 *47
Kis-Kapus	1. 35	*4 *20	*4 *45	Maros-Ludas	1. 32	*5 —	*5 *16
Medgyes	1. 37	*5 *8	*5 *28	Maros-Bogát (megáll.)	0. 37	*5 *23	*5 *25
Erzsébetváros	2. 37	6 1	6 9	Csapó-Radnóth	1. 71	*5 *59	6 4
Dános	1. 44	6 31	6 33	Nyárád	2. 15	6 37	6 42
Segesvár	1. 34	7 —	reggel	Maros-Vásárhely	1. 08	6 58	reggel

B) Kis-Kapus — nagy-szebeni szárnyvonal.

Kis-Kapus felől Nagy-Szeben felé.				Nagy-Szeben felől Kis-Kapus felé.			
Állomások	Mértföld	A 9. sz. gyors. vegyesvonat		Állomások	Mértföld	A 10. sz. gyors. vegyesvonat	
		érkezik	elindul			érkezik	elindul
		óra p.	óra p.			óra p.	óra p.
Kis-Kapus		reggel	*4 *50	Nagy-Szeben		este	*9 *35
Nagy Selyk	1. 47	*5 *12	*5 *14	Vizakna	1. 34	*9 *58	*10 —
Ladamos	1. 71	*5 *43	*5 *47	Ladamos	1. 37	*10 *24	*10 *29
Vizakna	1. 37	6 11	6 13	Nagy-Selyk	1. 71	*10 *58	*11 —
Nagy-Szeben	1. 34	6 36	reggel	Kis-Kapus	1. 47	*11 *22	éjjel

Csatlakozás Kis-Kapuson a 3. sz. vonathoz.

Csatlakozás Kis-Kapuson a 4. sz. vonathoz.

C) Tővis — gyulafehérvári szárnyvonal.

Tővis felől Gyula-Fehérvár felé.				Gyula-Fehérvár felől Tővis felé.			
Állomások	Mértföld	A 7. sz. gyors. vegyesvonat		Állomások	Mértföld	A 8. sz. gyors. vegyesvonat	
		érkezik	elindul			érkezik	elindul
		óra p.	óra p.			óra p.	óra p.
Tővis		reggel	*2 *50	Gyula-Fehérvár		éjjel	*1 *5
Gyula-Fehérvár	2. 54	*3 *29	reggel	Tővis	2. 54	*1 *44	éjjel

Csatlakozás Tővisen a 3. és 4. sz. vonathoz.

Csatlakozás Tővisen a 3. és 4. sz. vonathoz.

A fennebbi vonatok Gyulafehérváron csatlakoznak az I. erdélyi vasutnak Budapest felé és felől köz-
lekedő 2. és 1. sz. személyvonathoz.

A fennebbi vonatokra I. II. III. és IV. osztályu utasok felvétetnek.

A *-gal jelzett helyek éji időt jelentenek, esti 6 órától reggeli 6 óráig.

Budapest, 1873. február hóban.

A főigazgatóság.